

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, re-
:—: klamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukarnia „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 42

Puck, środa, dnia 4 listopada 1925 r.

Rok 39

Treść:

263. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6. 10. 25 r. o sposobie dokonania przerachowania zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek. — Dz. Ustaw nr. 105 poz. 736.
264. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6. 10. 25 r. w sprawie prenumeraty za pośrednictwem poczty czasopism i wydawnictw periodycznych, wychodzących w kraju. — Dz. Ustaw nr. 107 poz. 763.
265. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14. 10. 25 r. o wypuszczeniu Serji VII. biletów skarbowych. — Dz. Ustaw nr. 107, poz. 765.
266. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23. 9. 25 r. w sprawie urzędowych blankietów wekslowych z tekstem. — Dz. Ustaw nr. 109 poz. 775.
267. Rozporządzenie II. Ministra Robót Publicznych z dnia 17. 10. 25 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w celu wykonania ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. „O poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju“. — Dz. Ustaw nr. 109 poz. 777.
268. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28. 10. 25 r. o przedłużeniu terminu do składania podań w głównym Urzędzie Likwidacyjnym o zabezpieczenie praw do tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum. — Dz. Ustaw nr. 110 poz. 789.
269. Obwieszczenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 8. 9. 25 r. w sprawie wysiedlenia Cal-Calko Faustyna, zamieszkałego w Korcu, z 30-kłm. pasa granicznego.
270. Obwieszczenie w sprawie zasad stosowanych przez Państwowy Bank Rolny przy udzielaniu pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne.
271. Obwieszczenie Sekcji Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie.
272. Obwieszczenie dot. rendanta kasy gminnej i poborcy podatków gminy Pogórze.
273. Obwieszczenie dot. radcy sierot gminy Pogórze.
274. Ogłoszenie Kierownictwa Fortyfikacji Obszaru Warownego Gdynia.
- Ogłoszenia.

263.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 6 października 1925 r.

o sposobie dokonania przerachowania zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 629) o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospo-

litej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1021) zarządza się co następuje:

§ 1. Pierwotni nabywcy:

asygnat, wypuszczonych na podstawie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 30 października 1918 r. w sprawie wypuszczenia pożyczki państwowej (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 32),

obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 152),

obligacji 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 115), oraz

świadectw tymczasowych na obligacje rzeczonych pożyczek, —

którzy w rozumieniu art. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) są uprawnieni do konwersji rzeczonych obligacji względnie świadectw tymczasowych, przerachowywanych w zależności od daty nabycia, według skali art. 2 tejże ustawy, —

winni w terminie nie późniejszym niż w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wnieść do komisji rozpatrywania zgłoszeń o dodatkową konwersję pożyczek państwowych z r. 1918—1920 przy Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie odnośnie podanie.

§ 2. Do podań wskazanych w § 1 winny być dołączone następujące dowody:

1) obligacje względnie świadectwa tymczasowe imienne lub na okaziciela wyszczególnione w § 1. niniejszego rozporządzenia;

2) dowody nabycia przez proszącego powyższych tytułów w instytucjach, które dokonywały ich sprzedaży lub przyjmowały zapisy na nie w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa z ustaleniem dokładnego terminu ich nabycia i zapłaty za nie lub w razie zapisu na raty — dnia wpłacenia ostatniej raty; przedłożenie imiennego świadectwa tymczasowego będzie uważane jako dostateczny dowód, o ile w tem świadectwie wskazane są okoliczności wyłuszczone w niniejszym punkcie;

3) deklarację proszącego, że do konwersji są przedłożone te same obligacje, które zostały

przez niego nabyte i że pod zastaw tych obligacji nie były uzyskiwane żadne pożyczki; w razie lombardowania obligacji wyszczególnionych w § 1 niniejszego rozporządzenia należy przedstawić od instytucji, która udzielała wzmiankowanej pożyczki, zaświadczenie z wyluszczeniem w niem: wysokości pożyczki, daty jej uzyskania oraz całkowitej spłaty;

4) dla zastosowania postanowień art. 4 wzmiankowanej na wstępie ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. urzędowe dowody wpłaty złotem lub walutami pełnowartościowymi ze wskazaniem sumy i dnia wpłaty, przytem za waluty pełnowartościowe w rozumieniu tejże ustawy uznaje się: dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, dolary kanadyjskie, funty szterlingi, franki szwajcarskie, floreny holenderskie, korony duńskie i szwedzkie oraz milrejsy brazylijskie.

§ 3. Pierwotni nabywcy obligacji 5% długolub krótkoterminowej pożyczki państwowej z roku 1920, którzy na podstawie art. 5 wyżej wzmiankowanej ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. pragną uzyskania przerachowania asygnat z roku 1918, wpłaconych na te obligacje, winni udowodnić takową wpłatę urzędowymi dokumentami względnie kwitami rozrachunkowymi, wystawionymi przez instytucję, upoważnioną do sprzedaży obligacji rzeczonych pożyczek lub wreszcie wyciągami z ksiąg rachunkowych lub innymi dowodami kasowymi wzmiankowanych instytucji.

Takież dowody urzędowe należy złożyć w wypadkach uprzedniego wpłacenia na asygnaty złotem.

§ 4. Osoby, które dokonały konwersji obligacji pożyczek państwowych, wyszczególnionych w § 1 na zasadzie rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) oraz z dnia 28 grudnia 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 114, poz. 1021), uprawnione są do dodatkowej konwersji na zasadach ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629), o ile odpowiadają wymaganiom art. 2 i 3 rzeczonyj ustawy.

W tych wypadkach przy odnośnem podaniu należy złożyć dowody wyszczególnione w §§ 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia z powołaniem się na dzień i miejsce złożenia uprzedniej deklaracji.

§ 5. Dla obliczenia wysokości zysku na spadku marki polskiej osiągniętego przez lombard konwertowanych obligacji w instytucji kredytowej, a podlegającego potrąceniu w myśl ust. 2. art. 7 wyżej wzmiankowanej ustawy, — kwotę marek polskich, uzyskaną na zastaw tych obligacji przerachowuje się na złote według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. 42, poz. 441), stosując do powyższego obrachunku stawki określone dla dni zaciągnięcia pożyczki oraz dokonania spłaty. Otrzymana w ten sposób różnica będzie stanowiła zysk osiągnięty na spadku waluty. W razie braku dowodów co do daty wykupu obligacji, na zastaw których korzystano z pożyczki, wzmiankowane obligacje będą uważane jako wykupione po dniu 1 kwietnia 1921 r.

§ 6. Posiadacze obligacji 5% państwowej pożyczki konwersyjnej, uzyskanych w drodze konwersji na podstawie §§ 1—5 niniejszego rozpo-

ządzenia, będą na zasadzie art. 11 wyżej wzmiankowanej ustawy zaopatrzeni w urzędowe imienne wykazy tych obligacji, nadające pierwotnym nabywcom od dnia 1 stycznia 1926 r. prawo płacenia niemi szacunku przy zakupie gruntów państwowych oraz składania tych obligacji jako wadja i kaucje przy umowach i licytacjach rządowych.

§ 7. O ile instytucje, które dekonowały w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa sprzedażą obligacji pożyczek państwowych wskazanych w § 1 niniejszego rozporządzenia lub przyjmowały zapisy na te obligacje, zostały zlikwidowane, wskazane w niniejszem rozporządzeniu zaświadczenia i dowody wydają za nie instytucje, które przejęły ich księgowość i archiwa w danym zakresie.

§ 8. Do rozpatrywania i rozstrzygania zgłoszeń o dodatkową konwersję obligacji pożyczek państwowych wyszczególnionych w ustawie z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) powołuje się stałą komisję. Do składu komisji wejda: prezes oraz czterech członków, mianowanych przez Ministra Skarbu. Posiedzenia komisji odbywają się w składzie prezesa i co najmniej dwóch członków. Z posiedzeń komisji prowadzi się szczegółowy protokół. Uchwały komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

Podczas nieobecności prezesa zastępuje go jeden z członków wyznaczony przez Ministra Skarbu.

§ 9. Posiadacze obligacji pożyczek państwowych oraz świadectw tymczasowych na nie, którzy w myśl art. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) pragną dokonać konwersji rzeczonych obligacji względnie świadectw tymczasowych na obligacje 5% państwowej pożyczki konwersyjnej, na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) winni nadsyłać odnośne w tym przedmiocie deklaracje z dołączeniem obligacji podanych pożyczek w terminie do dnia 31 grudnia 1925 r. do Urzędu Pożyczek Państwowych.

Obligacje zgłaszane do dodatkowego przerachowania według uprzywilejowanego kursu na zasadach art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629), w wypadkach odmownej decyzji, wydanej przez komisję, powołaną w myśl art. 12 tejże ustawy, będą podlegały konwersji w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274), o ile odnośne podania zostały złożone przed 31 grudnia 1925 r.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 24. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 października 1925 roku w sprawie prenumeraty za pośrednictwem poczty czasopism i wydawnictw periodycznych, wychodzących w kraju.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. Czasopisma i wydawnictwa periodyczne, wychodzące w kraju, mogą być prenumerowane za pośrednictwem poczty.

§ 2. Wydawcy, życzący sobie, aby ich czasopisma oraz wydawnictwa periodyczne mogły być prenumerowane na poczcie, winni złożyć w miejscowym urzędzie pocztowym pisemne oświadczenie (deklarację) w przepisanej formie.

§ 3. Poczta przyjmuje prenumeratę (zamówienia) na czasopisma i wydawnictwa periodyczne na następujące okresy: miesięczne, dwumiesięczne i kwartalne — lub kwartalne, półroczne i roczne. Wydawcy oznaczają, na które z tych okresów ich czasopisma mają być prenumerowane na poczcie.

§ 4. Prenumerata na czasopisma oraz wydawnictwa periodyczne może być zgłaszana we wszystkich urzędach i agencjach pocztowych, w terminach, ustanowionych przez zarząd pocztowy.

§ 5. Przy zgłoszeniu prenumeraty musi być uiszczona z góry cała należność za czasopismo lub wydawnictwo, przypadająca za zamówiony okres.

§ 6. Zmiana warunków prenumeraty (ceny, okresu zamówień, sposobu wydawania, miejsca wydawania i zmiana nazwy czasopisma lub wydawnictwa periodycznego) winna być zgłaszana przez wydawców zarządowi pocztowemu jedynie w terminach przez zarząd ten oznaczonych.

§ 7. Obok prenumeraty za pośrednictwem poczty, wydawcy czasopism i wydawnictw periodycznych mają możliwość bezpośredniego przyjmowania na nie prenumeraty u siebie w administracjach. O ile te czasopisma i wydawnictwa mają być następnie przekazane do przesłania i doręczania pocztą według taryfy dla czasopism, wówczas co do czasokresu ich prenumeraty muszą być zachowane warunki, określone w § 3 niniejszego rozporządzenia. Czasopisma i wydawnictwa sezonowe mogą być zgłaszane do prenumeraty pocztowej oraz przekazywane pocztą do przesłania i doręczania na okresy, zgłoszone przez wydawców nawet nieodpowiadające postanowieniom § 3. Okresy powyższe muszą się jednak mieścić w granicach kalendarzowego roku.

§ 8. Przy zgłoszeniu przez wydawcę w urzędzie pocztowym czasopism i wydawnictw, przeznaczonych dla prenumeratorów, którzy je zaprenumerowali bezpośrednio w administracji, winien wydawca przy każdym takim zgłoszeniu uiszczyć z góry należną zarządowi pocztowemu opłatę za przesłanie i doręczenie tych czasopism.

§ 9. Za prenumeratę, przyjętą w urzędach pocztowych, odpowiada zarząd pocztowy materialnie w wysokości wpłaconej kwoty do czasu przeprowadzenia i zrealizowania obrachunku z wydawcą. Po tym terminie odpowiedzialność ma-

terjalna za prenumeratę przechodzi na wydawcę. Za zaginięcie, późne doręczenie i uszkodzenie czasopism tak prenumerowanych w urzędach pocztowych jako też przekazanych przez wydawców (§ 7 i 8) zarząd pocztowy nie przyjmuje odpowiedzialności materialnej.

§ 10. Wszystkie powyższe postanowienia stosują się również do czasopism i wydawnictw urzędowych oraz do czasopism i wydawnictw z dodatkami.

§ 11. Zarządowi pocztowemu przysługuje prawo odmowy przyjęcia czasopisma lub wydawnictwa periodycznego do prenumeraty pocztowej, jako też wyłączenia już należących do prenumeraty pocztowej, bez podania przyczyn odmowy.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1925 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej, jednocześnie uchyla się wszystkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Przemysłu i Handlu: C. Klarner.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanym.

Puck, dnia 24. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 października 1925 r.

o wypuszczeniu Serji VII biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 507) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 15 października 1925 r. wypuszcza się serję VII biletów skarbowych w odciwkach po 25, 100 i 500 złotych z terminem płatności w dniu 15 stycznia 1926 r. na ogólną sumę złotych 20.000.000.

§ 2. Serja VII biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie.

Odsetki są płatne z góry przez potrącenie od sumy imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż serji VII biletów skarbowych odbywać się będzie w Oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz w innych instytucjach państwowych, publicznych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Serja VII biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 15 stycznia 1926 r. do dnia 15 lipca 1926 r. przez Centralną Kasę Państwową i Oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ewentualnie inne instytucje publiczne i prywatne upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 16 lipca 1926 r. do dnia 15 stycznia 1936 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 24. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

266.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 września 1925 r.

w sprawie urzędowych blankietów wekslowych z tekstem.

Na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 38, poz. 313) oraz §§ 14 i 30 niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli w brzmieniu ogłoszenia z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Praw str. 825) zarządza się co następuje:

§ 1. Wypuszcza się w obieg urzędowe blankiety wekslowe z tekstami, przeznaczonymi do wystawiania weksli własnych i trasowanych. Blankiety te nie różnią się co do wartości, rysunku i wymiarów od blankietów wekslowych, wypuszczonych w obieg na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1924 r. w przedmiocie blankietów wekslowych w walucie złotowej (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 515), natomiast zaopatrzone są — stosownie do przeznaczenia — w napis i tekst, a mianowicie:

a) dla weksli własnych

napis, po lewej stronie rysunku, wykonany pismem angielskim „Weksel własny“

tekst, po prawej stronie rysunku, „.....

dnia 192..... r.

Na zapłać..... za ten

..... weksel na zlecenie

sumę w..... Płatny

b) dla weksli trasowanych

napis, po lewej stronie rysunku, wykonany pismem angielskim: „Weksel trasowany“

tekst, po prawej stronie rysunku: „.....

dnia 192..... r. Na zapłać.....

Pan za ten weksel na zlecenie

..... sumę w

..... Płatny“.

§ 2. Narazie wypuszcza się w obieg cztery kategorie urzędowych blankietów wekslowych z tekstem wartości 30 gr, 1 zł 20 gr, 1 zł 50 gr i 3 zł; wypuszczenie w obieg dalszych kategorii

nastąpi w miarę ich wykonania na podstawie osobnych rozporządzeń.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 31. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

267.

Rozporządzenie II Ministra Robót Publicznych z dnia 17 października 1925 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w celu wykonania ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. „O poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju“.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 676) zarządza się co następuje:

§ 1. § 13 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 25 września 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 823) uzupełnia się następująco:

W wypadkach uwzględnienia godnych może Minister Robót Publicznych na wniosek wojewodów płatność daniny lasowej, wymierzonej w ekwiwalencie gotówkowym, a nieuiszczonej do dnia 28 lutego 1926 r., przesunąć na okres czasu późniejszy z rozłożeniem na raty, nie późniejszy jednak, jak do dnia 1 maja 1929 r. za opłaceniem odsetek 1% za odroczenie za każdy miesiąc, stosownie do postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich, oraz w należyciach stemplowych, kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721).

Kierownik Minist. Robót Publicznych: Rybczyński

Minister Skarbu: W. Grabski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: Janicki

Minister Spraw Wewnętrznych: W Raczkiewicz

Minister Sprawiedliwości: A. Żychliński

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 31. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

268.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 28 października 1925 r.

o przedłużeniu terminu do składania podań w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym o zabezpieczeniu praw do tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum.

Na zasadzie § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o zabezpieczeniu praw do tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych na tem terytorjum (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1032), zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym podań przez osoby zainteresowane, w celu zabezpieczenia praw do tytułów, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1032) przedłużony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 541) do dnia 1 listopada 1925 r. przedłuża się do dnia 1 lipca 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski

Powyzsze podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, 31. 10. 25 r.

Starosta: Lipski.

269.

Obwieszczenie

Wojewody Wołyńskiego z dnia 8 września 1925 r. w sprawie wysiedlenia Cal-Calko Faustyna, zamieszkałego w Korcu, z 30 klm. pasa granicznego.

Na podstawie art. I. rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20. lipca 1920 r. (Dz. U. nr. 64 poz. 426) zarządził p. Wojewoda Wołyński wysiedlenie z pasa biegnącego na szerokości 30 klm. od linii celnej wzdłuż Państwa Polskiego na okres 3 lat Cal-Calko Faustyna, zamieszkałego w Korcu, powiatu rówieńskiego.

Podając powyższe do wiadomości, polecam podległym mi władzom, aby w razie pojawienia się wyżej wymienionego na terenie powiatu tutejszego niezwłocznie powiadomiły Starostwo.

Puck, dnia 26. października 1925 r.

Starosta: Lipski.

270.

Obwieszczenie

w sprawie zasad stosowanych przez Państwowy Bank Rolny przy udzielaniu pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne.

W uzupełnieniu ustawy z dnia 22. 7. r. b. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne (Dz. U. R. P. Nr. 88/25 poz. 609 Monitor polski nr. 202 z dnia 2. 9. r. b.) ogłoszonej w Orędowniku Urzędowym powiatu tutejszego z dnia 19. 9. r. b. nr. 34, poz. 220 podaję na podstawie pisma Pana Wojewody Pomorskiego z dnia 5 maja r. b. L. dz. IX. e. 509/25 tudzież pisma z dnia r. X. r. b. L. dz. IX. e. 1220/25 do publicznej wiadomości co następuje:

Z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne mogą korzystać tak spółki wodne jak i osoby prywatne w formie pożyczek długoterminowych: 3—12-letnich, oprocentowanych w wysokości 5% od sta w stosunku rocznym. Pożyczka na meljoracje rolne może być udzielona w wysokości do 100% sumy kosztorysu urządzeń meljoracyjnych. Warunki uzyskania pożyczki dla spółek wodnych są:

- 1) wniesienie prośby do Państwowego Banku Rolnego przez władze nadzorcze: Starostwo i Urząd Wojewódzki.
- 2) załączenie projektu urządzeń technicznych, sporządzonego w myśl obowiązujących przepisów wraz z kosztorysem i obliczeniem amortyzacji,
- 3) zobowiązanie użycia pożyczki bezzwłocznie i wyłącznie na cel, na który zostanie udzielona,
- 4) zobowiązanie przeprowadzenia robót meljoracyjnych zgodnie z projektem technicznym,
- 5) zobowiązanie powierzenia kierownictwa robót osobom lub instytucjom upoważnionym do tego przez Ministerstwo Rolnictwa,
- 6) zobowiązania należytego utrzymywania wykonanych urządzeń meljoracyjnych do czasu ostatecznej spłaty pożyczki.

Prócz warunków wyżej podanych wymaga się załączenia projektu w dwóch egzemplarzach i statutu Spółki; uchwała Spółki o zaciągnięciu pożyczki prócz wyżej wyszczególnionych zobowiązań winna wymieniać:

- a) wysokość żądanej pożyczki,
- b) termin na jaki ma być przyznana,
- c) raty płatności stosowanie do programu wykonania meljoracji,
- d) wniosek co do zabezpieczenia pożyczki,
- e) imiona i nazwiska osób upoważnionych do podnoszenia rat i podpisywania skryptów dłużnych.

Osoby prywatne winny do prośby dołączyć:

- a) projekt meljoracji z kosztorysem i wykazami w dwóch egzemplarzach,
- b) wyciąg hipoteczny,
- c) stwierdzenie wartości posiadłości ziemskich.

Projekt winien być zbadany przez Państwowy Urząd Budown. Meljor. Podania o udzielenie kredytu mają spółki jak i osoby prywatne adresować do Państw. Banku Rolnego przez Starostwo i Urząd Wojewódzki.

Puck, dnia 29. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

271.

Obwieszczenie

Sekcji Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie.

Wobec coraz częściej powtarzających się wypadków nieprzestrzegania przez przedsiębiorców obowiązku zgłaszania do miejscowej władzy policyjnej i Urzędu Sekcji (Wydziału Powiatowego) nieszczęśliwych wypadkach zaszyłych w ich przedsiębiorstwie, zmuszony jestem przypomnieć zainteresowanym przepisy §§ 1552, 1553 i 1554 Ordynacji Ubezpieczeniowej (Dz. Ustaw Rzeszy niem. Nr. 42 str. 509 i następn.) i § 33 ustęp 7 Statutu Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie z dnia 12 marca 1923 zatwierdzonego reskr. Min. Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25 czerwca 1923 r. L. dz. 862/VIII.

Otóż stosownie do powyżej podanych przepisów winien każdy przedsiębiorca donieść w **przeciągu 3 dni** po otrzymaniu wiadomości ustnie lub piśmiennie miejscowej władzy policyjnej i Zarządowi Sekcji (Zarządem Sekcji jest Wydział Powiatowy) o każdym nieszczęśliwym wypadku, który zaszedł w jego przedsiębiorstwie, a wskutek którego osoba, w nim zatrudniona, poniosła bezpośrednio lub pośrednio śmierć albo takie okaleczenie, że przez więcej niż trzy dni zupełnie lub częściowo utraciła zdolność zarobkową.

Podając powyższe nadmieniam, że wszelkie usprawiedliwienia w razie niezgłoszenia wypadku w terminie ustawą przewidzianym, a tłumaczone, jak się to najczęściej zdarza, nieznajomością przepisów ubezpieczonych, nie mogą być i nie będą uwzględniane i względem winnych niezgłoszenia będzie bezwzględnie stosowana grzywna do 300 zł po myśli § 1556 Ordynacji Ubezpieczeniowej.

Puck, dnia 28 października 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego: **Lipski.**

272.

Obwieszczenie

dot. rendanta kasy gminnej i poborcy podatków gminy Pogórze.

Jako rendanta kasy gminnej i poborcę podatków gminy Pogórze zatwierdziłem pana **Walentego Nowca** z Pogorza.

Puck, dnia 28. 10. 1925 r.

Starosta: **Lipski.**

273.

Obwieszczenie

dot. radcy sierot gminy Pogórze.

Jako radcę sierot gminy Pogórze zatwierdziłem pana **Józefa Fichta** z Pogorza.

Puck, dnia 28 października 1925 r.

Starosta: **Lipski.**

274.

Ogłoszenie

Kierownictwa Fortyfikacji Obszaru Warownego Gdynia.

Kierownictwo Fortyfikacji Obszaru Warownego Gdynia ogłasza na dzień 16 listopada 1925 r. godzina 11 w biurze Kierownictwa (Gdynia, Kamienna Góra willa Bazar) przetarg na dostawę większej ilości drzewa tartego.

Ubiegający się o powyższą dostawę, mogą przeglądać warunki tej dostawy oraz otrzymać druki ofertowe za zwrot kosztów w biurze Kierownictwa Fortyfikacji od godz. 9 do 12-tej codziennie (prócz świąt).

Oferty na drukach wydanych, należycie otempłowane, w kopertach zalakowanych, muszą być złożone w biurze Kierownictwa do powyżej wymienionego terminu.

Do oferty winien być dołączony kwit na złożone w oddziale Buch.-Kas. Kierownictwa wadium w wysokości 3000 złotych, lub 3% ceny oferowanego materiału.

Kierownictwo zastrzega sobie wybór oferenta i ewentualny przetarg ustny.

Kierownictwo Fortyfikacji Obszaru Warownego Gdynia.

OGŁOSZENIA.

Biuro Tłómaczeń

Informacje w sprawach skarbowych, podatkowych, administracyjnych, buchalteryjnych itd.
Wszelkie korespondencje, listy prywatne i urzędowe pisma.

Augustyn Kłodnicki

emeryt. skarbnik i rewizor ksiąg handlowych
w Pucku, przy ulicy Morskiej nr. 9
(obok kasy skarbowej, 1-sze piętro).